

AUKCJA 184

KATOWICE

23 maja 2020

T. Alkatsniewicz

Aukcja 184 - Malarstwo, grafika, fotografia, rzemiosło artystyczne
Salon DESA, Katowice, ul. Mariacka 5
23 maja 2020, godz. 16.00

Wystawa przedaukcyjna:

Zapraszamy na wystawę przedaukcyjną w salonie Desy w Katowicach przy ul. Mariackiej 5 czynną w dniach od 18 do 22 maja w godz. 11.00 - 17.00 oraz w dniu aukcji w godz. 11.00 - 13.00

Szanowni Państwo,

W trosce o nasze wspólne bezpieczeństwo informujemy, że najbliższa aukcja będzie zamknięta dla publiczności.

Zachęcamy do skorzystania z form zdalnego udziału w licytacji:

- złożenia zlecenia z limitem cenowym na adres mailowy: desamariacka5@gmail.com
- zgłoszenia telefonicznego udziału w licytacji za pośrednictwem naszych pracowników, po wcześniejszym zarejestrowaniu się drogą mailową.

TERMIN REJESTRACJI I PRZYJMOWANIA ZGŁOSZEŃ
DO SOBOTY 23 MAJA, DO GODZ. 13.00.

TELEFON: +48 519 564 625

- przez platformę Onebid (<https://onebid.pl/pl/aukcje/-/1415?p=1>)
- za pośrednictwem serwisu Artinfo (<https://artinfo.pl/katalogi-aukcyjne/aukcja-184-malarstwo-grafika-rzemioslo-artystyczne>).

Udział w aukcji jest bezpłatny, nie wymaga wpłacania wadium.

Do wylicytowanej kwoty doliczana jest opłata organizacyjna w wysokości 15 %.

Do oznaczonych obiektów zostanie doliczona opłata droit de suite.

1. Paweł WRÓBEL (1913-1984)

„Gra w kulki”, 1975

akryl, płótno, 42 x 60 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P 1975 r.

Na odwrocie drukowana nalepka: Keller Galerie / Marianne Kühn / Roteichenweg 5 / 5 Köln 80 (Dellbrück) / Telefon (0221) 68 83 38; informacja Urzędu Konserwatorskiego o wywozie za granicę z 1975; wycinek z niemieckiego katalogu z notą biograficzną w j. niemieckim i reprodukcją obrazu.

Obraz reprodukowany w: „Die Sammlung Marianne Kühn - Naive Kunst“, katalog Vestisches Museum Recklinghausen, 2003, il. MK121.

Obraz był eksponowany na wystawie; „Frömmigkeit und Nachtgesichte - Naive Kunst aus Polen im Spiegel der Moderne“ w Kunsthalle Recklinghausen w 2016. Do wystawy nie opublikowano odrębnego katalogu.

6 500 zł

Obraz należał do kolekcji Marianne Kühn (1914-2005), niemieckiej polityk związanej z partią SPD, wybitnej kolekcjonerki sztuki naiwnej. Marianne Kühn udostępniała swoje zbiory w domowej galerii w Dellbrück na przedmieściach Kolonii. Swoją kolekcję, około 650 obrazów, przekazała do Vestische Museum w Recklinghausen. Po likwidacji muzeum w 2010 kolekcja przestała być dostępna publicznie.

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

2. Paweł WRÓBEL (1913-1984)

„Pejzaż śląski z gołębnikiem”, 1973

akryl, płótno, 50 x 75,5 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P 1973 r.

6 800 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

3. Paweł WRÓBEL (1913-1984)

„Bójka”, 1983

akryl, płótno, 50,5 x 71 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P 1983 r.

6 400 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi

hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

4. Ewald GAWLIK (1919-1993)

„Ulica Górniczego Stanu w Giszowcu Starym”, 1982

olej, płótno, 30 x 40 cm,

sygn. p.d.: 82 / E. Gawlik.

Na odwrocie dedykacja tuszem: „Ks. Wikaremu parafii Giszowiec-Stary / Mieczysławowi Kubiście / w dniu urodzin 28. II. 82 r. / od Ewalda i Elfrydy Gawlik”, oraz autorski opis tuszem: „ul. Górniczego Stanu” Giszowiec St. / wyk. Ewald Gawlik / 1982.

Obraz po konserwacji.

6 000 zł

Malarz i cieśla górniczy. Przed wojną uczył się rysunku u Pawła Stellera oraz malarstwa i rysunku w prywatnej szkole Czesława Rzepińskiego. Był członkiem koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”, a od 1974 członkiem śląskiego oddziału ZPAP. Tematami jego prac są sceny rodzajowe na tle śląskiego pejzażu, martwe natury, krajobrazy górniczych osiedli w Giszowcu, Nikiszowcu i Janowie.

5. Paweł Waldemar PAWLAS (1944-2000)

„Miłość Niebios do Ziemi”, 1993

olej, płyta, 75,5 x 50,5 cm,

sygn. l.d.: 1993 / P.W. Pawlas.

Na odwrocie autorski opis: Taszyzm / Miłość Niebios do Ziemi / Tryptyk / Sandof , oraz nalepka Kolekcji Barwy Śląska.

1 200 zł

Przez 10 lat pracował w kopalni „Wieczorek” w Katowicach - Nikiszowcu jako górnik. Trenował podnoszenie ciężarów w klubie sportowym „Szopienice” i uzyskał w tej dyscyplinie tytuł wicemistrza Śląska młodzików. Na skutek przeżytego wypadku pod ziemią (był świadkiem śmierci górnika, drugiego uratował przenosząc go do szybu) zachorował na schizofrenię. Malowanie było dla niego elementem terapii. Tworzył obrazy o żywych nasyconych barwach i uproszczonych, ekspresyjnych, często dramatycznie zniekształconych formach, nawiązujących do malarstwa Soutine'a, Picassa czy niemieckich ekspresjonistów. Prace artysty prezentowane były na wielu wystawach zbiorowych, m. in. w Nakle Śląskim, Rudzie Śląskiej, Gliwicach, znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach. (Lit.: „Sztuka Pogranicza. Między etnosztuką a sztuką akademicką”, katalog zbiorów Muzeum Śląskiego, opracowała Maria Fiderkiewicz, Muzeum Śląskie, Katowice, 2007, s. 142).

6. Jerzy SEKUŁA (1919-1993)

„Obrona II”, 1988

olej, płótno, 61 x 50 cm,

sygn. p.d.: J. Sekuła / 1988. 05. 05.

Na odwrocie opis autorski: Malował Jerzy Sekuła / Adres 43 100 Tychy ul. Bieruta 34/14 / Tytuł pracy Obrona II / Nr. pr. 274/88/17 / Rozmiar 61 x 50 cm / Rozp. 02. 05 / Ukoń. 05. 05. 1988. / Plener / Węgrowiec / `88.

1 500 zł

Malować zaczął jeszcze przed wojną, lecz okupacja przerwała rozwój jego twórczości. Do malarstwa powrócił w 1974, kiedy przeszedł na emeryturę. Wcześniej pracował w Przedsiębiorstwie Montażowym Przemysłu Górniczego i uczył się w technikum mechanicznym. Po 1974 powstał cykl obrazów „kosmogonicznych”, w którym zrezygnował z realizmu w swoim malarstwie. Malował kompozycje pełne podtekstów i aluzji, inspirował się surrealizmem. Artysta należał do grupy plastyków przy ZDK KWK „Bielszowice” w Rudzie Śląskiej. Brał udział w 67 wystawach w kraju i zagranicą. Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia na różnych wystawach i konkursach. Obrazy artysty ma w swojej kolekcji Muzeum Śląskie w Katowicach i Muzeum Etnograficzne w Toruniu. (Lit.: „Twórcy intuicyjni z kolekcji Barwy Śląska Stanisława Gerarda Trefonia”, Ruda Śląska, 2015, tom. II, s. 172).

7. Rafał POMORSKI (1921-1974)

„Zaułek”

olej, płótno, 92 x 65 cm,

sygn. p.d.: Pomorski

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, od 1945 związany z katowickim środowiskiem artystycznym. Studiował w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych w Warszawie, naukę uzupełniał w Instytucie Sztuk Plastycznych w Krakowie. Od 1947 prowadził pracownię malarstwa w katowickim Wydziale Grafiki, w latach 1963-1964 był kierownikiem Wydziału. Uprawiał malarstwo sztalugowe, ścienne, rysunek i grafikę. W swoich motywach pejzażowych często nawiązywał do tematów śląskich. Jego malarstwo to bogactwo faktur i postkubistycznych rozwiązań, w których przeważa precyzyjna, geometryczna konstrukcja.

8. Zygmunt STUCHLIK (ur. 1937)

„Odnowa (Erneuerung). Dyptyk”, 1995

olej, płótno, wymiary obydwóch części: 70 x 100 cm,

sygn. p.d.: Stuchlik 95.

Na odwrocie opis autorski: Zygmunt Stuchlik / „Odnowa” („Erneuerung”) / Dyptyk/olej 2x 50 x 70 cm / 1995r.

Praca ze zbiorów rodziny artysty.

13 500 zł

Malarz, grafik, publicysta związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, członek ugrupowania Oneiron. W 1957 studiował w katowickiej filii ASP w Krakowie, w pracowni Jana Dutkiewicza. Po wczesnej inspiracji twórczością Strzemińskiego i Cezanne`a, artysta zwrócił się ku malarstwu materii, tworząc reliefowe kompozycje z materiałów „niemalarskich”, dla których odniesieniem była twórczość Antonio Tapiesa. Kolejny etap twórczości to malarstwo symboliczne. W latach 80. powstały liczne rysunki i pastele, w tym

czasie artysta poświęcił się działalności publicznej. Prace Zygmunta Stuchlika znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego, Muzeum Historii Katowic, Muzeum Archidiecezjalnego w Katowicach oraz w zbiorach prywatnych.

9. Klaudiusz JĘDRUSIK (1928-1986)

„Pejzaż z czerwonym dachem”, 1977

olej, płótno, 57 x 69 cm,

sygn. l.d.: K. Jędrusik.

Na odwrocie sygnatura: Klaudiusz Jędrusik

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, związany z katowickim środowiskiem artystycznym, współzałożyciel i członek grupy St-53, autor niepublikowanego w całości tekstu „Historia grupy St-53”. Studiował w katowickiej Filii ASP w Krakowie. Wcześniej uległ fascynacji Teorią Widzenia Strzemińskiego, inspirował go kubizm analityczny i twórczość Cezanne’a, zajmował się badaniem zjawisk optycznych. Malował również kompozycje nawiązujące do impresjonizmu.

10. NIKIFOR KRYNICKI (1895-1968)

„Dom z balkonami”

akwarela, papier, 20,5 x 17,5 cm,

u dołu napis: „KRYNICAWILLASALBWA”.

Na odwrocie 2 pieczęcie: okrągła z napisem: „Mistrz z Krynicy Nikifor”, prostokątna z napisem „Nikifor - Malarz / Krynica”; ołówkiem: 100 zł.

2 800 zł

11. NIKIFOR KRYNICKI (1895-1968)

„Willa z flagą”

akwarela, papier, 20 x 14,5 cm,

u dołu napis: „KRYNICAZDROJWILLANLO”.

Na odwrocie 2 pieczęcie: okrągła z napisem: „Mistrz z Krynicy Nikifor”, prostokątna z napisem „Nikifor - Malarz / Krynica”; ołówkiem: 100 zł.

2 800 zł

12. NIKIFOR KRYNICKI (1895-1968)

„Dom w Krynicy”

akwarela, papier, 23,5 x 17,5 cm,

u dołu napis: „KRYNICAWILLABIEHOWILA”.

Na odwrocie 2 pieczęcie: okrągła z napisem: „Mistrz z Krynicy Nikifor”, prostokątna z napisem „Nikifor Malarz / Krynica”; ołówkiem: 100 zł.

2 800 zł

13. NIKIFOR KRYNICKI (1895-1968)

„Zielona willa”

akwarela, papier, 20,5 x 14,5 cm,

napis u dołu częściowo zakryty autorskim passe-partout.

Na odwrocie okrągła pieczęć z napisem: „Pamiątka z Krynicy Nikifor”, ołówkiem: 100 zł, oraz szkic akwarelowy borowika nieznanego autorstwa.

2 800 zł

14. Jan WAŁACH (1884-1979)

„Widok w stronę Kocięgo Zamku na Koniaków”, 1964

olej, tektura, 33,5 x 26 cm,

sygn. l.d.: Jan Wałach

Na odwrocie autorski opis ołówkiem i atramentem: Jan Wałach a. m. / Istebna 294 / „Widok w stronę / Kocięgo Zamku / na Koniaków”, 31. VII. 64. / Jan Wałach / a. m. / 200 zł.

3 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, grafik. W latach 1904-1908 studiował w krakowskiej ASP u J. Mehoffera, J. Fałata i F. Ruszczyca. Spędził dwa lata na stypendium w Paryżu. Po powrocie osiadł w rodzinnej Istebnej i z tą miejscowością związał dalsze życie i twórczość. Nie wychodząc poza rodzinną wieś dokumentował świat robót chłopskich, wiejskie obrzędy, portretował gajdoszy, muzykantów, dzieci. Podejmował tematy religijne, interesował się architekturą sakralną, malował beskidzkie pejzaże.

15. Jan STAŃDA (1912-1987)

„Snopki”, 1933

olej, sklejka, 53 x 60 cm,

sygn. p.d.: Stańda / 1933

Stan zachowania: obraz po konserwacji, sklejka lekko wygięta, z ubytkami na krawędziach.

*droit de suite

2 400 zł

Malarz i grafik związany z krakowskim środowiskiem artystycznym, uczeń krakowskiej ASP. Uprawiał malarstwo sztalugowe, projektował witraże, wykonywał polichromie i mozaiki. Artysta znany jest z licznych ekslibrisów wykonanych w technice drzeworytu, jest autorem serii drzeworytów o tematyce sportowej.

16. Jerzy DUDA-GRACZ (1941-2004)

„Pejzaż z Istebnej”, 1980

olej, płyta pilśniowa, 61 x 70 cm,

sygn. p.d.: Duda Gracz 1980.

Na odwrocie drukowana naklejka autorska z tekstem atramentem: Duda Gracz / Paderewskiego 42 B / 31 Katowice / Tytuł Pejzaż z Istebnej / Technika Olej, pł. pilśn. / wymiary 61 x 70 cm / Rok 1980 Nr. Katalogu Autor. 429 / Uwagi własność: (wykreślone) / werniksowanie styczeń 1981 / (długopisem) werniks maj 2001.

*opłata droit de suite

29 000 zł

Malarz, grafik. Dyplom ASP w Krakowie na Wydziale Grafiki w Katowicach uzyskał w 1968. Artysta ma w swoim dorobku liczne wystawy indywidualne i zbiorowe na całym świecie.

Reprezentował Polskę w 1984 na 41 Biennale Sztuki w Wenecji, w 1986 i 1987 na Targach Sztuki w Wenecji. Malował alegoryczno-groteskowe sceny rodzajowe i pejzaże.

17. Stanisław PODGÓRSKI (1882-1964)

„Zamek w Wiśniczu”

olej, tektura, 70 x 99,5 cm,

sygn. p.d.: S. Podgórski

Obraz po konserwacji.

*opłata droit de suite

9 200 zł

Malarz, kształcił się w krakowskiej ASP u Jana Stanisławskiego i Leona Wyczółkowskiego, studia uzupełniał w paryskiej Academie Colarossi. Odbił podróże do Włoch, Szwajcarii, Niemiec, Szwecji, zwiedził Kaukaz i Krym. Był członkiem TAP Sztuka. Gościł u arcyksięcia Karola Stefana w zamku w Żywcu (książę zakupił kilka prac artysty do swojej kolekcji). W czasie pierwszej wojny światowej posądzony przez Rosjan o szpiegostwo, został deportowany za Ural. W latach międzywojennych mieszkał w Krakowie, Warszawie, oraz we Lwowie. Lata 1942-1948 spędził w ZSRR, po powrocie do kraju osiadł w Wiśniczu Nowym, gdzie objął stanowisko dyrektora Państwowego Liceum Technik Plastycznych. W okresie międzywojennym miał liczne wystawy, m.in. w krakowskim TPSP, warszawskim TZSP, we Lwowie, Poznaniu, Tarnopolu, Mińsku. Artysta posługiwał się techniką olejną, rzadziej akwarelą. Malował nastrojowe pejzaże, pozostając pod silnym wpływem twórczości Stanisławskiego. Do ulubionych motywów należały Tatry, malował widoki miejskie, zajmował się również twórczością portretową.

18. Stanisław KLIMOWSKI (1891-1982)

„Pejzaż z kapliczką. Okolice Wiśnicza”

olej, płótno, 70,5 x 88 cm,

sygn. p.d.: SKlimowski

Obraz po konserwacji.

*opłata droit de suite

6 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach T. Axentowicza, J. Malczewskiego i K. Laszczki, żołnierz Legionów. Podróżował po Europie odwiedzając Austrię, Niemcy, Włochy i Francję. Mieszkał w Wiśniczu i od 1934 Zakopanem. W 1962 osiadł na stałe w Katowicach. Był wybitnym portrecistą, początkowo wyraźnie inspirując się twórczością Axentowicza. Malował pejzaże, martwe natury, wykonywał kompozycje religijne dla kościołów.

19. Leszek STAŃKO (1924-2010)

„Widok na Mnicha", 1973

olej, płótno, 75 x 94 cm,

sygn. p.d.: Leszek Stańko / 1973 r.

*droit de suite

7 500 zł

Malarz, syn Michała Stańki, związany ze środowiskiem artystycznym Śląska i Zakopanego. Kształcił się w krakowskiej ASP u W. Weissa, I. Pieńkowskiego i F. Pautscha (1945-1947). Pracował w Bielskim Studiu Filmów Rysunkowych i Wytwórni Filmów Rysunkowych w Warszawie, od 1956 był członkiem warszawskiej grupy artystów-plastyków „Zachęta”. Najbardziej znany z pejzaży tatrzańskich, malował również motywy z Beskidu Śląskiego i

Jury Krakowsko-Częstochowskiej, rzadziej podejmował tematykę rodzajową, portretową czy akt.

20. Mieczysław REYZNER (1861-1941)

„Widok parku przy pałacu w Średniej Wsi”, 1932

olej, tektura, 34 x 49 cm,

sygn. p.d.: Mieczysław Reyzner / Średniowieś 1932

3 000 zł

Malarz, kształcił się w akademii wiedeńskiej, studia kontynuował w Monachium (1880-86). W latach 1888-1896 mieszkał w Paryżu, gdzie prowadził reprezentacyjną pracownię. W okresie paryskim często podróżował, odwiedził Bretanię, Szwajcarię, Danię i Holandię. Do kraju wrócił w 1896 i osiadł we Lwowie. W 1897 był na plenerze na Huculszczyźnie, w 1901 odwiedził Warszawę i Lubelskie, w 1903 Podole. Aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym Lwowa, pisywał do tamtejszych czasopism. Brał udział w m. in. wystawach warszawskiego TZSP, lwowskiego TPSP, za granicą wystawiał w Paryżu, Monachium Wiedniu, Berlinie i Pradze. Był członkiem Zw. Art. Plastyków we Lwowie. Posługiwał się techniką olejną, malował obrazy o tematyce historycznej, rodzajowej, był wziętym portrecistą.

21. Mieczysław REYZNER (1861-1941)

„Pierwioski”, 1931

olej, tektura, 23 x 27 cm,

sygn. p.d.: Mieczysław Reyzner / 1931

1 800 zł

Malarz, kształcił się w akademii wiedeńskiej, studia kontynuował w Monachium (1880-86). W latach 1888-1896 mieszkał w Paryżu, gdzie prowadził reprezentacyjną pracownię. W okresie paryskim często podróżował, odwiedził Bretanię, Szwajcarię, Danię i Holandię. Do kraju wrócił w 1896 i osiadł we Lwowie. W 1897 był na plenerze na Huculszczyźnie, w 1901 odwiedził Warszawę i Lubelskie, w 1903 Podole. Aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym Lwowa, pisywał do tamtejszych czasopism. Brał udział w m. in. wystawach warszawskiego TZSP, lwowskiego TPSP, za granicą wystawiał w Paryżu, Monachium Wiedniu, Berlinie i Pradze. Był członkiem Zw. Art. Plastyków we Lwowie. Posługiwał się techniką olejną, malował obrazy o tematyce historycznej, rodzajowej, był wziętym portrecistą.

22. Erno ERB (1890-1943)

„Goździki w wazonie”

olej, tektura, 32 x 25,4 cm,

sygn. l.d.: E Erb.

Na odwrocie dedykacja zielonym atramentem: Szczeremu przyjacielowi / mego jedynego Emilka na pamiątkę / Małgorzata Czaplińska / Dnia 8. V. 1939., oraz pieczętka: Emil Czapliński / Adwokat i Notariusz / Głuchołazy.

3 000 zł

Malarz związany z lwowskim środowiskiem artystycznym. Był niezwykle utalentowanym samoukiem, którego twórczość porównywano z malarstwem Maxa Liebermanna. Jego

kompozycje olejne o charakterystycznej grubej fakturze, malowane swobodnymi pociągnięciami pędzla, to najczęściej pejzaże miejskie, motywy rodzajowe z kobietami na targu, ukraińskie typy ludowe, martwe natury.

23. Erno ERB (1890-1943)

„Targ we Lwowie”

olej, sklejką, 26 x 37,5 cm,

sygn. l.d.: E Erb.

8 000 zł

Malarz związany z lwowskim środowiskiem artystycznym. Był niezwykle utalentowanym samoukiem, którego twórczość porównywano z malarstwem Maxa Liebermanna. Jego kompozycje olejne o charakterystycznej grubej fakturze, malowane swobodnymi pociągnięciami pędzla, to najczęściej pejzaże miejskie, motywy rodzajowe z kobietami na targu, ukraińskie typy ludowe, martwe natury.

24. Józef ŚWIRYSZ-RYSZKIEWICZ (1888-1942)

„Dziewczyna w czerwonej chustce”, 1905

olej, płótno, 47,4 x 38,5 cm,

sygn. p.d.: JRyszkiewicz / syn / Warszawa / 1905.

5 300 zł

Malarz, rysownik, legionista, w latach 1906-1908 uczeń krakowskiej ASP w pracowni L. Wyczółkowskiego. Po ukończeniu studiów wrócił do Warszawy. Od 1914 służył w Legionach Polskich, w 1918 wstąpił do Wojska Polskiego. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. W 1930 został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta. Artysta był członkiem rzeczywistym TZSP, brał udział w licznych wystawach, m. in. w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Toruniu, Sosnowcu. Początkowo inspirował się twórczością swojego ojca, malarza Józefa M. Ryszkiewicza, malował realistyczne sceny rodzajowe z końmi, zaprzęgami, widoki wsi i dworów, nastrojowe pejzaże, podejmował tematykę myśliwską, relacjonował wydarzenia związane ze służbą w legionach. Prace legionowe udostępniał jako ilustracje do książek. Zajmował się również twórczością portretową.

25. Wincenty WODZINOWSKI (1886-1940)

„Wianek”

olej, płótno, 65 x 74 cm,

sygn. l.d.: W. Wodzinowski.

Na krosnach stemple firmy Iskra & Karmański.

9 500 zł

Malarz, uczeń Gersona (1880-1881) oraz krakowskiej SSP (1881-1889) w pracowni Leopolda Loefflera, Jana Matejki i Władysława Łuszczkiewicza. Studia uzupełniał w akademii monachijskiej. W 1892 wrócił do kraju i osiadł w Swoszowicach k/Krakowa. W latach 1896-1916 uczył malarstwa na Wyższych Kursach dla Kobiet im. Baranieckiego. Tematyka jego prac to najczęściej malowane żywiołowo i z humorem sceny związane z folklorem podkrakowskiej wsi, kompozycje alegoryczne oraz portrety.

26. Helena LANG (1874-1967)

„Młoda kobieta w parku”

olej, płótno naklejone na tekturę, 27 x 19 cm,

sygn. p.d.: Helena Lang.

Na odwrocie fragment naklejki z drukowanym tekstem: (...) Wystawy / (Artyst)ek Polskich / (we) Lwowie, czerwoną kredką: 200 k, oraz nieczytelny tekst atramentem.

*opłata droit de suite

3 400 zł

Malarka, związana z lwowskim środowiskiem artystycznym. Kształciła się w Szkole Przemysłowej we Lwowie (1889-1892) i w prywatnej szkole rysunkowej Kaczora-Batowskiego. Studia kontynuowała w Monachium. Debiutowała w 1914 na I Salonie Wiosennym TPSP we Lwowie. Uczyła rysunku w lwowskich szkołach. W latach 1917-1937 była członkiem Związku Artystek Polskich, aktywnie uczestnicząc we wszystkich jego wystawach. W czasie okupacji należała do Związku Malarzy Ukrainy. Po wojnie osiadła w Tarnowie. Była dobrą portrecistką, malowała martwe natury, pejzażem zajmowała się rzadko.

27. Teodor AXENTOWICZ (1859-1938)

„Dziewczyna z nasturcjami”

pastel, akwarela, papier naklejony na tekturę, 68,5 x 50 cm,

sygn. śr.d.: T. Axentowicz

30 000 zł

Malarz, grafik, pedagog, wybitny przedstawiciel nurtu młodopolskiego w malarstwie polskim, uznany portrecista i artysta rozmiłowany w folklorze huculskim. Kształcił się w Monachium (1879-1882), studia kontynuował w Paryżu (1882-1895), często odwiedzał Londyn poznając twórczość angielskich portrecistów (m. in. T. Gainsborough, J. S. S. Sargenta i J. Whistlera). W Paryżu bywał w kręgach artystyczno-intelektualnych, odwiedzał salony Godebskich i Sary Bernhardt, portret który namalował tej znakomitej aktorce niewątpliwie przyczynił się do uzyskania wielu cennych zamówień. Po powrocie do Krakowa w 1895 rozpoczął pracę w zreorganizowanej Szkole Sztuk Pięknych, której, już przekształconej na ASP, był rektorem w 1910 i w latach 1927-1928. Uczestniczył w organizowaniu Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W 1897 założył szkołę malarstwa dla kobiet. Był członkiem Wiedeńskiej Secesji, organizatorem i uczestnikiem licznych międzynarodowych wystaw. Jego malarstwo zarówno portretowe jak i rodzajowe cieszyło się niesłabnącą popularnością. W malarstwie portretowym poza dekoracyjną stylizacją często wprowadzał wątek symboliczny, malował również kompozycje historyczne („Poselstwo polskie u Henryka Walezjusza”, MNW), współpracował przy Panoramic Raclawickiej. W nurcie huculskim wykorzystywał barwność strojów, religijną obrzędowość, urodę zimowej scenerii („Święto Jordanu”, „Pogrzeb huculski”, „Święcone”). Uprawiał grafikę ilustracyjną i plakatową, jest autorem plakatów dla II, III i IV wystawy „Sztuki”, oraz okładki katalogu IV wystawy „Sztuki”, wykonywał algrafie i glinoryty.

28. Longin ADAMIECKI (1914-1945)

„Martwa natura z mieczykami”

pastel, tektura, 100 x 63 cm,

sygn. l.d.: Adamiecki

5 400 zł

Malarz, urodzony 15 marca 1914 w Ząbkowicach, czynny na terenie Zagłębia Dąbrowskiego. Kształcił się w krakowskiej ASP, po 2. wojnie kontynuował naukę, w roku akademickim 1944/1945 studiował na IV roku Wydziału Malarstwa. Jego prace były eksponowane w Dąbrowie Górniczej w październiku 1945. Wykonywał m. in. projekty scenograficzne dla śląskich teatrów, malował portrety. Zginął tragicznie, zastrzelony przez żołnierzy radzieckich podczas próby odebrania mu teczek z rysunkami i szkicami, gdy podróżował pociągiem do rodzinnych Ząbkowic Będzińskich.

29. Janusz JAROSIEWICZ (1894-1974)

„Martwa natura z bukietem traw”

olej, tektura, 58 x 41,5 cm,

sygn. p.d.: Jarosiewicz.

Na odwrocie sygnatura niebieską farbą: J. Jarosiewicz i nieczytelny stempel.

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, przed 2. wojną związany z lwowskim środowiskiem artystycznym, po wojnie mieszkał w Bytomiu. Studiował w akademii wiedeńskiej. Artysta miał ok. 30 wystaw indywidualnych.

30. Soter JAXA-MALACHOWSKI (1867-1952)

„Na otwartym morzu”, 1930

akwarela, gwasz, tektura, 35 x 50 cm,

sygn. p.d.: S. Jaxa / 1930.

*opłata droit de suite

4 000 zł

Malarz, wybitny marynista. Kształcił się w szkole rysunkowej w Odessie. W latach 1892-1894 studiował w krakowskiej SSP u Cynka, Jabłońskiego i Łuszczkiewicza. Od 1894 kontynuował naukę w Szkole Rysunku i Malarstwa w Monachium. Po powrocie do kraju osiadł w Krakowie. Był członkiem warszawskiego TZSP. Najchętniej malował pejzaże, często nokturny, do jego ulubionych motywów należały widoki morskie. Uprawiał technikę olejną, w latach międzywojennych posługiwał się akwarelą, gwaszem i pastelem.

31. Jan KUŚMIDROWICZ (1886 – po 1938)

„Chata nad rzeką”

olej, tektura, 32 x 43 cm,

sygn. p.d.: Jan Kuśmidrowicz.

Obraz pochodzi z lwowskiej kolekcji rodziny Miechońskich, po II wojnie zamieszkałej w Zabrze.

3 700 zł

Malarz, żołnierz Legionów Polskich. Z uwagi na zły stan zdrowia służbę zakończył jeszcze w trakcie I wojny światowej, po czym udał się do Warszawy. Uczestniczył w wystawach lwowskiego TPSP (1923-1938), w 1930 wystawiał w TZSP w Warszawie. Malował pejzaże,

widoki miejskie Lwowa, motywy krajobrazowe z Podkarpacia i wybrzeża Bałtyku, portrety, kwiaty. W zbiorach Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego znajduje się jego „Pejzaż zimowy z Howerli”, a w kolekcji Muzeum Okręgowego w Bielsku-Białej „Portret Bronisława Górskiego”.

32. Julian FAŁAT (1853-1929)

„Pejzaż z potokiem”

akwarela, papier, 30 x 20 cm,

sygn. l.d.: Fałat

12 000 zł

Wybitny polski malarz, w latach 1895-1910 dyrektor krakowskiej szkoły Sztuk Pięknych, która dzięki jego staraniom uzyskała tytuł Akademii (1900), członek berlińskiej Akademii Sztuki, członek Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, nadworny malarz polowań Wilhelma II. W latach 1869-1871 kształcił się w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie, studia kontynuował w Akademii monachijskiej u A. Strahubera i J.L. Raaba. Odbył liczne podróże (Włochy, Hiszpania, Bliski Wschód, Ukraina, Żmudź, Litwa). W latach 1894-1896 malował wraz z Wojciechem Kossakiem panoramę „Przejście Napoleona I przez Berezynę”. W 1910 artysta zamieszkał w Bystrej. Z Bystrej w 1920 wyjechał na krótki, trzyletni pobyt do Torunia, gdzie poza widokami miasta z upodobaniem malował Wisłę. W Toruniu aktywnie uczestniczył w życiu kulturalnym miasta i był inicjatorem założenia Konfraterni Artystów w Toruniu. Od 1878 brał udział w wystawach w warszawskiej TZSP, gdzie miały również miejsce wystawy zbiorowe jego prac, w 1886 jego zbiorowa wystawa odbyła się w Berlinie, a w 1926 w krakowskim TPSP. Artysta był znakomitym akwarelistą, malował pejzaże zimowe, sceny myśliwskie, sceny rodzajowe, widoki miejskie, wiele miejsca w jego twórczości zajmują portrety – rodzinne, przyjaciół, znajomych.

33. Henryk UZIEMBŁO (1879-1949)

„Z okolic Krakowa”

olej, tektura, 40,5 x 40,5 cm,

sygn. l.d.: Henryk Uziembło Kraków.

Na odwrocie autorski opis ołówkiem: Henryk Uziembło / „Z okolic Krakowa” olej.

5 300 zł

Malarz, grafik, architekt wnętrz. Kształcił się w Szkole Przemysłowej w Krakowie, skąd udał się do Wiednia, gdzie kontynuował naukę w Kunstgewerbeschule oraz w Österreichisches Museum für Kunst und Industries. Studia uzupełniał u Wyspiańskiego i Axentowicza w krakowskiej ASP, a w latach 1904-1905 w Paryżu. W Anglii studiował architekturę wnętrz. Jest twórcą licznych polichromii i witraży. W latach 1904-1908 wraz z W. Tetmajerem prowadził prace nad polichromią w kościele parafialnym w Sosnowcu. Uprawiał malarstwo sztalugowe, najchętniej podejmując tematy pejzażowe i architektoniczne.

34. Iwan TRUSZ (1869-1940)

„Pejzaż z piramidą”

olej, tektura, 27 x 36 cm,

sygn. p.d.: I. Trusz.

10 500 zł

Malarz, wybitny pejzażysta. Kształcił się w krakowskiej ASP u I. Jabłońskiego, L. Loefflera, J. Unierzyskiego, W. Łuszczkiewicza, L. Wyczółkowskiego i J. Stanisławskiego (1891-1897), studia uzupełniał w Monachium u Antona Ažbčgo. W 1897 osiadł we Lwowie. Z jego inicjatywy w tymże roku powstało we Lwowie Towarzystwo dla Rozwoju Ruskiej Sztuki. Wystawiał w lwowskim i krakowskim TPSP, wiele miejsca poświęcił publicystyce artystycznej. Często podróżował na Huculszczyznę, odwiedzał Wiedeń i Włochy, w 1912 odbył podróż do Egiptu i Palestyny. Kilkakrotnie podróżował na Krym, w 1906 krymskie pejzaże prezentował na wystawie zbiorowej w lwowskim TPSP. Malował cykle pejzażowe z okolic Naddnieprza, motywy łąk i pól, kwiaty, drzewa, sceny z życia mieszkańców Huculszczyzny, portretował znane postacie z ukraińskich kręgów społeczno-kulturalnych. (Lit.: I. Zawalin, T. Łozinskij, O. Sidor „Iwan Trusz”, Firma Poligraficzna „Oranta”, Lwów, Kijów, 2005; „Słoneczne akordy w palecie Iwana Trusza. Prace ze zbiorów Muzeum Narodowego we Lwowie im. Andrzeja Szeptyckiego”, autorka katalogu Oksana Biła, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 2011).

35. Feliks Michał WYGRZYWAŁSKI (1875-1944)

„Pejzaż z Capri”, 1923

olej, płótno, 50,5 x 80,5 cm,

sygn. p.d.: Capri 1923 / F.M. Wygrzywalski

Na odwrocie naklejka z dedykacją z okazji srebrnych godów i datą: Stalinogród 18. X. 1955 r., na krosnach stempel firmy Iskra & Karmański / Kraków.

18 000 zł

Malarz, uczeń akademii monachijskiej i paryskiej Académie Julian. Po 1900 zamieszkał w Rzymie, w 1907 przeniósł się do Lwowa. Poza malarstwem sztalugowym zajmował się scenografią, projektował witraże. Wśród często podejmowanych tematów pejzażowych wiele miejsca zajmują motywy marynistyczne, widoki rzymskiej Campanii i Capri. Tematyka rodzajowa to sceny arabskie, rybacy neapolitańscy, egzotyczne piękności.

36. Feliks Michał WYGRZYWAŁSKI (1875-1944)

„Wiatr na pustyni egipskiej. Hamsin”, 1907

olej, sklejka, 50 x 70 cm,

sygn. l.d.: F.M. Wygrzywalski z Egiptu 1907 / „Hamsin”

20 000 zł

Malarz, uczeń akademii monachijskiej i paryskiej Académie Julian. Po 1900 zamieszkał w Rzymie, w 1907 przeniósł się do Lwowa. Poza malarstwem sztalugowym zajmował się scenografią, projektował witraże. Wśród często podejmowanych tematów pejzażowych wiele miejsca zajmują motywy marynistyczne, widoki rzymskiej Campanii i Capri. Tematyka rodzajowa to sceny arabskie, rybacy neapolitańscy, egzotyczne piękności.

37. Feliks Kazimierz WYGRZYWAŁSKI (1903-1966)

„Handlarz dywanów”

olej, tektura, 40,5 x 60 cm,

sygn. p.d.: F. K. Wygrzywalski.

Na odwrocie opis autorski niebieską kredką: Feliks Kazimierz Wygrzywalski / Handlarz dywanów, oraz numer: 52762

*opłata droit de suite

4 600 zł

Malarz, syn Feliksa Michała, w latach 1923-1928 uczeń krakowskiej ASP w pracowni J. Mehoffera i W. Jarockiego. Tematyka jego prac nawiązuje do motywów podejmowanych przez ojca, są to więc sceny z arabskich targowisk, pejzaże marynistyczne, akty na nadmorskich plażach, kwiaty. Wystawiał w krakowskim i lwowskim TPSP oraz w warszawskiej Zachęcie.

38. Stanisław BATOWSKI KACZOR (1866-1946)

„Rzym”, 1898

olej, tektura, 14 x 23 cm,

sygn.: Batowski / 1898 Rzym.

5 200 zł

Malarz, związany z lwowskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w krakowskiej SSP, naukę uzupełniał w akademiach w Wiedniu i Monachium. Podróżował po Hiszpanii, Maroku i Krymie, przebywał w Paryżu i we Włoszech. W latach 1903-1914 prowadził własną szkołę malarstwa we Lwowie. Malował portrety, pejzaże, sceny batalistyczne, podejmował tematy religijne i rodzajowe, uprawiał malarstwo ścienne, wykonywał ilustracje do utworów literackich.

39. Franciszek ASCHENBRENNER (Cieszyn 1872 - Wiedeń 1948)

„Cieszyńska Wenecja”

olej, sklejka, 29,5 x 37 cm,

sygn. l.d.: Franz Aschenbrenner

3 400 zł

Malarz i pedagog, związany ze środowiskiem artystycznym Cieszyna. Kształcił się w akademiach w Wiedniu i Monachium. Był nauczycielem rysunku w Cieszynie. Znany jest przede wszystkim jako malarz cieszyńskich widoków. Po II wojnie światowej wyjechał do Wiednia.

(Informacje biograficzne uzyskane dzięki uprzejmości Pani Ireny Prengel-Adamczyk z Muzeum Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie)

40. Michał GORSTKIN WYWIÓRSKI (1861-1926)

„Zimowy powrót z polowania”

olej, płótno, 67 x 107 cm,

sygn. l.d.: M. G. Wywiórski

60 000 zł

Malarz, uczeń akademii monachijskiej, zaprzyjaźniony z J. Brandtem i A. Wieruszem-Kowalskim, pod których wpływem pozostawał. Na stałe osiadł w Berlinie, skąd wielokrotnie wyjeżdżał na plenery malarskie do Wielkopolski. Współpracował z Wojciechem Kossakiem i Julianem Fałatem przy tworzeniu panoram historycznych. Jego rozległe, nastrojowe pejzaże cieszyły się dużym uznaniem w środowisku ziemiańskim. Do wysoko cenionych należą także jego krajobrazy tatrzańskie i morskie.

41. Jerzy KOSSAK (1886-1955)

„Wizja Napoleona w odwrocie spod Moskwy”

olej, płótno, 95 x 145,5 cm,

sygn. l.d.: Jerzy Kossak

Obraz po konserwacji, płótno dublowane.

*opłata droit de suite

28 000 zł

42. Jan KUŚMIDROWICZ (1886 – po 1938)

„Zimowy widok na Howerlę”

olej, sklejka, 49,5 x 65,5 cm,

sygn. p.d.: Howerla Jan Kuśmidrowicz.

Na odwrocie autorska dedykacja: Howerla / olej. w. 70 x 55 / J. Wielmożnej Pani Marcie Miechońskiej w dniu 28 lipca /1938r / jako w dniu imienin JK.

Obraz pochodzi z lwowskiej kolekcji rodziny Miechońskich, po II wojnie zamieszkałej w Zabrze.

4 000 zł

Malarz, żołnierz Legionów Polskich. Z uwagi na zły stan zdrowia służbę zakończył jeszcze w trakcie I wojny światowej, po czym udał się do Warszawy. Uczestniczył w wystawach lwowskiego TPSP (1923-1938), w 1930 wystawiał w TZSP w Warszawie. Malował pejzaże, widoki miejskie Lwowa, motywy krajobrazowe z Podkarpacia i wybrzeża Bałtyku, portrety, kwiaty. W zbiorach Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego znajduje się jego „Pejzaż zimowy z Howerli”, a w kolekcji Muzeum Okręgowego w Bielsku-Białej „Portret Bronisława Górskiego”.

43. Jan WAŁACH (1884-1979)

„Królowa Beskidu”

akwarela, gwasz, karton, 70,5 x 42 cm,

sygn. p.d.: J. Wałach

Na odwrocie autorski napis ołówkiem: Królowa Beskidu / Jan Wałach

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, grafik. W latach 1904-1908 studiował w krakowskiej ASP u J. Mehoffera, J. Fałata i F. Ruszczyca. Spędził dwa lata na stypendium w Paryżu. Po powrocie osiadł w rodzinnej Istebnej i z tą miejscowością związał dalsze życie i twórczość. Nie wychodząc poza rodzinną wieś dokumentował świat robót chłopskich, wiejskie obrzędy, portretował gajdoszy,

muzykantów, dzieci. Podejmował tematy religijne, interesował się architekturą sakralną, malował beskidzkie pejzaże.

44. Bolesław STAWIŃSKI (1908-1983)

„Kwiaty w wazonie”, ok. 1968

olej, tektura, 43,5 x 28,5 cm,

sygn. p.d.: B. Stawiński.

Praca była prezentowana na wystawie „Bolesław Stawiński – Malarstwo”, w Space Gallery w Krakowie w 2002.

Obraz ze zbiorów rodziny artysty.

4 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach W. Jarockiego, T. Axentowicza, F. Pautscha i W. Weissa. Współzałożyciel I Grupy Krakowskiej. Brał udział w krakowskich i lwowskich wystawach Grupy, współpracował z teatrem plastyków Cricot. Lata okupacji spędził w Krzemieńcu, po wojnie osiadł w Bytomiu. Związał się z katowickim oddziałem ASP, gdzie uzyskał tytuł naukowy docenta. Tematem licznych prac artysty są martwe natury, podmiejskie pejzaże, scenki rodzajowe w kawiarni, portrety przyjaciół. Świetnie opanował technikę akwarelową, malował również kompozycje olejne.

45. Matylda MELENIEWSKA (1869-1930)

„Chryzantemy w chińskim wazonie”, 1923

olej, tektura, 70 x 49 cm,

sygn. p.d.: M. Meleniewska / 1923

2 700 zł

Malarka, uczennica Wyższych Kursów dla Kobiet im. A. Baranieckiego w Krakowie, studia kontynuowała w Dreźnie, Monachium i w paryskiej Académie Julian. Uczestniczyła w wystawach w Krakowie, Lwowie, w 1931 jej obrazy znalazły się na wystawie polskiej sztuki religijnej w Katowicach. Malowała najczęściej martwe natury i portrety.

46. Zdzisław STANEK (1925-1996)

„Portret kobiety”

sangwina, papier, 41 x 29,7 cm,

niesygnowany.

Na odwrocie ołówkiem poświadczenie autentyczności: Oświadczam, że jest to praca / mojego brata Zdzisława Stanka. / (nieczytelny podpis siostry artysty), oraz ołówkiem GIW (?) 19/13.

*droit de suite

800 zł

Malarz związany z katowickim środowiskiem artystycznym, współzałożyciel Grupy St-53. Podobnie jak pozostałych członków Grupy St-53, fascynowała go twórczość i myśl teoretyczna Władysława Strzemińskiego. Początkowo inspirował się kubizmem, z czasem jego malarstwo rozwija się w kierunku abstrakcji, by znów powrócić do przedmiotu, któremu nadaje wręcz rzeźbiarską formę, modelując ją w drewnie i gipsie, i wzbogacając fakturę grubo nałożoną farbą. Artysta uczestniczył w licznych wystawach zbiorowych, miał wystawy indywidualne w Warszawie, Katowicach, Bytomiu i Szczecinie. Jego prace znajdują się m. in.

w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie, Muzeum w Toruniu, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sztokholmie.

47. Zdzisław STANEK (1925-1996)

„Światłohuty”, 1963

tusz, papier, 29,5 x 42 cm,

sygn. p.d.: Stanek 63

Na odwrocie autorski (?) tytuł ołówkiem: „Światłohuty”, 1963.

*droit de suite

1 350 zł

Malarz związany z katowickim środowiskiem artystycznym, współzałożyciel Grupy St-53. Podobnie jak pozostałych członków Grupy St-53, fascynowała go twórczość i myśl teoretyczna Władysława Strzemińskiego. Początkowo inspirował się kubizmem, z czasem jego malarstwo rozwija się w kierunku abstrakcji, by znów powrócić do przedmiotu, któremu nadaje wręcz rzeźbiarską formę, modelując ją w drewnie i gipsie, i wzbogacając fakturę grubo nałożoną farbą. Artysta uczestniczył w licznych wystawach zbiorowych, miał wystawy indywidualne w Warszawie, Katowicach, Bytomiu i Szczecinie. Jego prace znajdują się m. in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie, Muzeum w Toruniu, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sztokholmie.

48. Leopold LEWICKI (1906-1973)

„Domy nad głową”

kredka, pastel, papier, 42 x 29,8 cm,

sygn. p.d.: L. Lewicki.

Na odwrocie autorska dedykacja dla Bolesława Stawińskiego: Drogiemu przyjacielowi / Bolciowi na pamiątkę / Lelek Lewicki.

Praca ze zbiorów rodziny Bolesława Stawińskiego.

1 350 zł

Malarz, grafik i rzeźbiarz, uczeń krakowskiej ASP oraz paryskiej filii Akademii (1930/1931). Był członkiem Grupy Krakowskiej, brał udział w wystawach Grupy Plastyków Nowoczesnych. W 1936 zamieszkał we Lwowie i aktywnie uczestniczył w życiu artystycznym miasta. Lewicki, najbardziej radykalny malarz Grupy Krakowskiej, tworzył kompozycje stylistycznie bliskie ekspresjonizmowi, a nawet puryzmowi, po 1936 szukał inspiracji w malarstwie Paula Klee. We Lwowie, gdzie mieszkał również po wojnie otwarto w 1984 muzeum jego imienia.

49. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

„W hucie”

węgiel, gwasz, karton, 69 x 49 cm,

sygn. p.d.: T. Sadowski.

*opłata droit de suite

1 200 zł

Rzeźbiarz i malarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomska, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

50. Piotr STAWIŃSKI (ur. 1957)

„Kawiarnia III”, 2010

akryl, płótno, 100 x 100 cm,

sygnatura i opis autorski na odwrocie: Piotr Stawiński / „Kawiarnia III” / akryl, płótno / wym. 100 x 100 cm / 2010 rok.

4 600 zł

Malarz, syn Bolesława, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Poza malarstwem uprawia rysunek, grafikę oraz eksperymentalne formy sztuki. Współzałożyciel grupy „Dell`arte” i Akademii Sztuki Fascynującej. Od 1994 członek die Kunstlergilde. Brał udział w licznych wystawach zbiorowych i działaniach plastycznych w Polsce i za granicą (Włochy, Francja, Niemcy). Miał wiele wystaw indywidualnych w Polsce (m.in. Pałac pod Baranami w Krakowie, Galeria Kronika w Bytomiu, Galeria teatru im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem, GCK Katowice) oraz w Niemczech (Ditzingen, Stuttgart).

51. Adam KIEŁB (ur. 1957)

„Abstrakcja No 72”, 2019

olej, płyta, 70 x 100 cm,

sygn. śr. d.: Adam Kielb 2019

4 000 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę i mezzotintę. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 22 wystawy indywidualne.

52. Stanisław GAWRON (1919-2001)

„Etiuda X – ptaki”, 1976

akwaforta barwna, 2/30, 43,7 x 27 cm,

sygn. oł. p.d.: Stanisław Gawron 1976; oł. l.d.: „Etiuda X – ptaki” 43,7 x 27 2/30.

1 000 zł

Grafik i malarz związany ze środowiskiem artystycznym Śląska i Zagłębia, profesor katowickiej ASP. W latach 1945-1948 studiował w krakowskiej ASP, gdzie uzyskał dyplom na Wydziale Malarstwa w pracowni J. Fedkowicza i na Wydziale Grafiki Artystycznej w pracowni K. Szrednickiego i A. Jurkiewicza. Od 1948 prowadził działalność pedagogiczną w krakowskiej ASP na Wydziale Grafiki w Katowicach. W 1986 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. Był współzałożycielem Grupy Zagłębie. Brał udział w około 300 wystawach w kraju i za granicą. Uczestniczył m. in. w Triennale Grafiki Kolorowej w Szwajcarii, 1964, w 1971 Paryżu (XII Salon International "Paris Sud"), na Intergrafii w Berlinie w 1967, 1972, 1975. Za twórczość artystyczną i działalność pedagogiczną był wielokrotnie wyróżniony. Artysta uprawiał grafikę warsztatową – akwafortę, drzeworyt, linoryt, suchą igłę, odprysk, zajmował się malarstwem i rysunkiem.

53. Konrad SRZEDNICKI (1894-1993)

„Już wychodzę”, 1973

akwaforta, akwatinta barwna, 7/50, 64,7 x 49 cm,

sygn. oł. p.d.: Konrad Szrednicki; oł. l.d.: 1973 r. „Już wychodzę” 7/50

1 200 zł

Malarz i grafik. Kształcił się w warszawskiej Szkole Malarstwa i Rysunku Konrada Krzyżanowskiego (1921-1924) i w tamtejszej Szkole Sztuk Pięknych u T. Pruszkowskiego, M. Kotarbińskiego i W. Skoczylasa (1924-30, dyplom 1936). W latach 1929-1939 pracował jako asystent w warszawskiej ASP w Katedrze Grafiki Artystycznej, od 1939 był profesorem grafiki w ASP w Krakowie. Był członkiem „Rytu” (od 1931) i Grupy Dziewięciu Grafików (1952-1960). Artysta uzyskał wiele ważnych nagród z dziedziny grafiki, m.in. nagrodę na Międzynarodowej Wystawie „Sztuka i Technika” w Paryżu w 1937 i I nagrodę na Międzynarodowym Biennale Grafiki we Florencji w 1968. Z technik graficznych uprawiał litografię, techniki metalowe, rzadziej drzeworyt.

54. Jan HRYNKOWSKI (HRYŃKOWSKI) (1891-1971)

„Las”, 1924

drzeworyt, 16,1 x 11,8 cm,

grafika zamieszczona w: „19 Marca 1924” Wirydarz literacki na cześć marszałka Józefa Piłsudskiego, wydanie Związku Strzeleckiego w Grodnie, 1924, kierownictwo graficzne Emila Zegadłowicza, nakład 525 numerowanych egzemplarzy, egzemplarz nr 292.

600 zł

Malarz, grafik, scenograf, członek ugrupowań Formiści i Jednoróg, współzałożyciel krakowskiego Związku Plastyków. Kształcił się w krakowskiej ASP u J. Pankiewicza (malarstwo) i K. Laszczki (rzeźba), uzyskując w 1913 dyplom. W 1914 wstąpił do Legionów. W latach 1921-1922 studiował malarstwo dekoracyjne w paryskiej Akademii Lotha. Od 1926 był scenografem w krakowskim teatrze im. Słowackiego (po wojnie także w teatrze im. Wyspiańskiego w Katowicach i w teatrze Zagłębia w Sosnowcu). Brał udział w powstaniu warszawskim jako żołnierz Batalionu Zośka. Twórczość Hrynkowskiego obejmuje doświadczenia okresu formizmu i ekspresjonizmu, oraz swoiście pojmowanego koloryzmu lat późniejszych, jego martwe natury wyróżnia bogactwo nasyconych, często kontrastujących barw.

55. Jerzy HULEWICZ (1886-1941)

„Komendant. Portret marszałka Józefa Piłsudskiego”, 1924

drzeworyt, 11,8 x 9,2 cm,

grafika zamieszczona w: „19 Marca 1924” Wirydarz literacki na cześć marszałka Józefa Piłsudskiego, wydanie Związku Strzeleckiego w Grodnie, 1924, kierownictwo graficzne Emila Zegadłowicza, nakład 525 numerowanych egzemplarzy, egzemplarz nr 292.

800 zł

Malarz, grafik, pisarz, wydawca, członek ugrupowania Bunt, ZPAG, Koła Artystów Wielkopolskich. W latach 1904-1906 kształcił się w krakowskiej ASP u J. Unierzyskiego, studia kontynuował w Paryżu (1907-1910) i w 1913 w Monachium. Był jedną z czołowych postaci polskiego ekspresjonizmu. Brał udział w wystawach Buntu i Formistów. Wydawał dwutygodnik „Zdrój” (1917-1920), gdzie publikował swoje utwory literackie i gdzie formułował swoje poglądy artystyczne. W swojej twórczości malarskiej był wyrazicielem antyestetycznych założeń ugrupowania Bunt. W swej twórczości graficznej najchętniej nawiązywał do niemieckiego ekspresjonizmu stosując ostre cięcia, grube kontury i silne kontrasty czerni i bieli. Poza drzeworytem uprawiał techniki metalowe, zwłaszcza akwafortę. Zajmował się ilustratorstwem, wykonał m.in. drzeworytnicze ilustracje do "Powsinogów beskidzkich" Emila Zegadłowicza.

56. Paweł STELLER (1895-1974)

„Bartnik”, 1937

drzeworyt z teki „Typy polskie”, 28,3 x 21,1 cm,

sygn. oł. p.d.: P. Steller 1937.; l.d. oł.: Orig. Holzschnitt. Ukrainischer Junker.

Grafika reprodukowana i opisana w: „Paweł Steller. Życie i twórczość (1895-1974)”, Muzeum Historii Katowic, Katowice, 2006, s. 10, il. 79.

*droit de suite

1 000 zł

W 1937 artysta otrzymał złoty medal w dziedzinie grafiki na międzynarodowej wystawie w Paryżu za trzy drzeworyty z teki „Typy polskie w drzeworycie”: prezentowanego „Bartnik z Wołynia”, „Kobietę z Bojkowszczyzny” i „Poleszuka”. („Paweł Steller. Życie i twórczość (1895-1974)”, Muzeum Historii Katowic, Katowice, 2006, s. 10).

Grafik, malarz, pedagog, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Studiował we Lwowie, Pradze i grafikę u W. Skoczylasa w warszawskiej SSP. Z technik graficznych uprawiał głównie drzeworyt, z technik malarskich akwarelę. Prace graficzne artysty cechuje perfekcyjne opanowanie warsztatu i realistyczne, wyraziste opracowanie tematu.

57. Paweł STELLER (1895-1974)

„Kobieta z Bieszczad. Kobieta z Bojkowszczyzny”, 1937

drzeworyt z teki „Typy polskie”, 28 x 20,3 cm,

sygn. oł. p.d.: P. Steller 1937.; l.d. oł.: Orig. Holzschnitt. Ukrainische Bäuerin.

Grafika reprodukowana i opisana w: „Paweł Steller. Życie i twórczość (1895-1974)”, Muzeum Historii Katowic, Katowice, 2006, s. 10, il. 80.

*droit de suite

1 000 zł

W 1937 artysta otrzymał złoty medal w dziedzinie grafiki na międzynarodowej wystawie w Paryżu za trzy drzeworyty z teki „Typy polskie w drzeworycie”: prezentowaną „Kobietę z Bojkowszczyzny”, „Bartnika z Wołynia”, i „Poleszuka”.

Grafik, malarz, pedagog, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Studiował we Lwowie, Pradze i grafikę u W. Skoczylasa w warszawskiej SSP. Z technik graficznych uprawiał głównie drzeworyt, z technik malarskich akwarelę. Prace graficzne artysty cechuje perfekcyjne opanowanie warsztatu i realistyczne, wyraziste opracowanie tematu.

58. Paweł STELLER (1895-1974)

„Motyw ze Zwardonia”, 1939

drzeworyt barwny, 21,3 x 28,1 cm,

sygn. oł. p.d.: P. Steller 1939.; oł. l.d.: Drzeworyt - Motyw ze Zwardonia

Grafika reprodukowana w: „Paweł Steller. Życie i twórczość (1895-1974)”, Muzeum Historii Katowic, Katowice, 2006, il. 129.

*opłata droit de suite

1 350 zł

Grafik, malarz, pedagog, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Studiował we Lwowie, Pradze i grafikę u W. Skoczylasa w warszawskiej SSP. Z technik graficznych uprawiał głównie drzeworyt, z technik malarskich akwarelę. Prace graficzne artysty cechuje perfekcyjne opanowanie warsztatu i realistyczne, wyraziste opracowanie tematu.

59. Józef MEHOFFER (1864-1946)

„Pegaz i muzy”, 1905

litografia pięciobarwna, okładka „Chimery”, listopad 1905, t. IX, z. 26,

14,3 x 18,1 cm, wym. karty: 25 x 19,5cm,

sygn. na płycie p.d.: Józef Mehoffer 1899.

Stan zachowania: z lewej strony papier lekko przedarty i podklejony.

1 400 zł

Prezentowana litografia jest graficzną wersją powstałego w 1899 projektu jednego z fragmentów fryzu, który Mehoffer przygotował na gmach krakowskiej TPSP. Projekt miał formę malarskiego szkicu. Artysta „... wyobraził Pegaza w otoczeniu Muz o stylizowanych kształtach; upodabniają się one do wijących się kłaczy, oplatają go i krępują.”(źródło: <https://mnk.pl/wystawy/pokaz-obrazu-spetany-pegaz>).

Kompozycja „Pegaz i muzy” została spopularyzowana w wersji graficznej, znalazła się m.in. na okładce listopadowego numeru „Chimery” z 1905. Pięciobarwną litografię odbito w zakładzie W. Głowaczewskiego w Warszawie.

60. Carl Thiemann (1881-1966)

„Wieczór w pobliżu Wenecji. Abend vor Venedig”, 1910

drzeworyt barwny, 29,6 x 50 cm,

sygn. monogramem wiązaniem na klocku p.g.: TC10

1 000 zł

Grafik i malarz, czeskiego pochodzenia, wybitny drzeworytnik. Kształcił się w praskiej akademii w pracowni Franza Thiele. Odwiedził Holandię, Belgię, Włochy i Francję. W 1908 zamieszkał w Dachau. Był członkiem secesji wiedeńskiej oraz Deutscher Künstlerbund, należał do grona niemieckich pionierów drzeworytu barwnego. Jest autorem kilku tek graficznych, a także martwych natur, pejzaży, kompozycji kwiatowych.

61. Utagawa HIROSHIGE (1797-1858)

„Widok ulicy Saruwaka w nocy. Saruwaka-machi yoru no kei”

plansza 90. z serii „Sto słynnych widoków Edo” („Meisho Edo hyakkei”),

tytuł serii i planszy p.g.,

drzeworyt barwny, papier, wym.: 36,3 x 24,7 cm (oban),

sygn. przy marginesie l.śr.: Hiroshige ga

pieczęć wydawcy na marginesie l.d.: Uwo-ya-Heikichi (Uwo-Ei),

stempel cenzora na marginesie p.g.: aratame,

pieczęć z datą na marginesie p.g.: 9. miesiąc roku Smoka (1856).

Stan zachowania: dobry, górna krawędź lekko przycięta, papier naklejony na karton,

pomarszczenia przy górnym marginesie, przy lewej krawędzi 8 dziurek.

Opinia Pani Małgorzaty Martini, starszego kustosza w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha w Krakowie.

4 000 zł

„Plansza ukazuje tłum ludzi na zalanej światłem księżycą ulicy Saruwaka, znajdującej się w dzielnicy teatrów w Edo. (...) Nieruchome postacie zastygłe jakby w swych pozach, tworzą spokojny nastrój sceny. Ulica przedstawiona jest zgodnie z regułami europejskiej perspektywy zbieżnej, odmiennymi od założeń tradycyjnej japońskiej perspektywy równoległej. Kładące się cienie postaci i przedmiotów są innowacją również zaczerpniętą ze sztuki zachodniej.

Artysta próbuje wykorzystać efekty, które daje padające światło”.

(Z. Alberowa, M. Martini, „Hiroshige: wystawa drzeworytów w dwusetną rocznicę urodzin artysty”, katalog MN w Krakowie, Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha, Kraków, 1997, s. 169).

Japoński malarz i ilustrator, związany ze środowiskiem artystycznym Edo, wybitny przedstawiciel stylu ukiyo-e i zarazem jego ostatni wielki mistrz. W 1811 został przyjęty do pracowni Toyohiro, mistrza drzeworytu ukiyo-e. Przez około 17 lat spędzonych w pracowni Toyohiro artysta głównie projektował grafiki przedstawiające kobiety i aktorów. Po śmierci swojego mistrza w 1828 Hiroshige poważnie zainteresował się krajobrazem. W 1831 opublikował „Słynne widoki wschodniej stolicy” (Edo), serię 10 drzeworytów w których ujawnił wielkie zdolności przedstawiania pejzażu. Kolejnym sukcesem okazała się wydana w latach 1833-1834 seria „Pięćdziesiąt trzy stacje na gościńcu Tokaido”, do której artysta wykonał szkice podczas oficjalnej podróży z Edo do Kioto. Efektem kolejnych podróży były serie drzeworytów przedstawiające urodę miasta Edo i jego okolic. Serie te cieszyły się niezwykłą popularnością. Rozpoczęta w 1856 seria „Sto słynnych widoków Edo” jest dziełem największym pod względem ilości plansz i zarazem najsłynniejszym. Twórczość Hiroshige wywarła istotny wpływ na sztukę europejską, jego drzeworyty prezentowane były na paryskich wystawach światowych w latach 1855, 1867 i 1878, kilka jego prac miał w swojej kolekcji Vincent van Gogh.

62. Utagawa HIROSHIGE (1797-1858)

„Ceremonia hotohoto w świątyni Izumo-taisha. Izumo-taisha. Hotohoto no zu”

plansza 42. z serii „Słynne widoki z sześćdziesięciu kilku prowincji” („Rokuju-yoshu meisho zue”),

tytuł serii i planszy p.g.,

drzeworyt barwny, papier, wym.: 35,8 x 22,8 cm (oban),

sygn. przy marginesie l.d.: Hiroshige hitsu

Stan zachowania: papier górną krawędzią przyklejony do kartonu, marginesy przycięte, w p.g. narożniku ubytek papieru, przetarcia i odbarwienia przy prawych narożnikach, pośrodku planszy ubytek po drewnojadzie.

Opinia Pani Małgorzaty Martini, starszego kustosza w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha w Krakowie.

3 000 zł

„W prefekturze Shimane znajduje się Izumo-taisha, jedna z najstarszych i najbardziej szanowanych świątyń shinto, poświęcona Okuni-nushi, potomkowi bogów, których legendy wiążą się z początkami dziejów Japonii. Po Nowym Roku, około 15 stycznia, w rejonie świątyni odbywała się ceremonia hotohoto. Wtedy to wybrane z okolicznej społeczności osoby odwiedzały kolejno poszczególne domy przynosząc i zbierając symboliczne dary dla świątyni”. (Z. Alberowa, M. Martini, „Hiroshige: wystawa drzeworytów w dwusetną rocznicę urodzin artysty”, katalog MN w Krakowie, Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha, Kraków, 1997, s. 154).

Japoński malarz i ilustrator, związany ze środowiskiem artystycznym Edo, wybitny przedstawiciel stylu ukiyo-e i zarazem jego ostatni wielki mistrz. W 1811 został przyjęty do pracowni Toyohiro, mistrza drzeworytu ukiyo-e. Przez około 17 lat spędzonych w pracowni Toyohiro artysta głównie projektował grafiki przedstawiające kobiety i aktorów. Po śmierci swojego mistrza w 1828 Hiroshige poważnie zainteresował się krajobrazem. W 1831 opublikował „Słynne widoki wschodniej stolicy” (Edo), serię 10 drzeworytów w których ujawnił wielkie zdolności przedstawiania pejzażu. Kolejnym sukcesem okazała się wydana w latach 1833-1834 seria „Pięćdziesiąt trzy stacje na gościńcu Tokaido”, do której artysta wykonał szkice podczas oficjalnej podróży z Edo do Kioto. Efektem kolejnych podróży były serie drzeworytów przedstawiające urodę miasta Edo i jego okolic. Serie te cieszyły się niezwykłą popularnością. Rozpoczęta w 1856 seria „Sto słynnych widoków Edo” jest dziełem największym pod względem ilości plansz i zarazem najsłynniejszym. Twórczość Hiroshige wywarła istotny wpływ na sztukę europejską, jego drzeworyty prezentowane były na paryskich wystawach światowych w latach 1855, 1867 i 1878, kilka jego prac miał w swojej kolekcji Vincent van Gogh.

63. TALERZ DEKORACYJNY „DZIEWCZYNA” TUŁOWICE , ok. 1960

porcelit, natrysk cieniowany, wybierany, śr. 31,5 cm; znak podsłowny drukowany, brązowy Zakładów Porcelitu Stołowego „Tułowice” w Tułowicach z lat 1952-1997. Stan zachowania b. dobry.

300 zł

64. TALERZ DEKORACYJNY „RYCERZE” CHODZIEŻ, ok. 1970

porcelana, natrysk, dekoracja wykonana techniką drapania, śr. 32,5 cm, projekt dekoracji Elżbieta Ciurzyńska, znak naszkliwny zielony Zakładów Porcelany i Porcelitu w Chodzieży: Chodzież / Made in Poland / 6, z lat 1964-1980, sygnatura naszkliwna czarną farbą: Ciurzyńska. Stan zachowania b. dobry.

700 zł

65. FIGURKA „DZIEWCZYNA Z SZALEM I WACHLARZEM” GOLDSCHIEDER

fajans, farby podszkliwe, wys. 30,5 cm, wg modelu Emila Meiera (1877-1958); ryta sygnatura: Meier, znak drukowany: Goldscheider / Wien, wyciskane numery: 4708 / 66 / 8, malowany monogram T.W.(?) Wiedeń, ok. 1920

2 600 zł

66. FIGURKA „GÓRNIK” STEATYT

porcelana, farby naszkliwe, wys. 26 cm;
znak drukowany złoty: „Steatyt / ZB / Katowice”.

Stan zachowania b. dobry.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” Zygmunt Buksowicz, Katowice, ok. 1960.

550 zł

67. WAZON STEATYT I

porcelana, złocenie, farba naszkliwna, wys. 26 cm;
wygięty korpus dekorowany fakturą groszkową; znak drukowany srebrny: „Steatyt / ZB / Katowice”, malowany zieloną farbą symbol fasonu: BF.

Stan zachowana b. dobry.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” Zygmunt Buksowicz, Katowice, ok. 1960.

Stan zachowania b. dobry.

(Lit.: B. Banaś „Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach”, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2015, s. 216, il. 154).

400 zł

68. WAZON STEATYT II

porcelana, zielona i żółta farba naszkliwna, wys. 18,5cm;
korpus dekorowany fakturą groszkową;

brak znaku, ryty symbol fasonu: A/18.

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych „Steatyt” Zygmunt Buksowicz, Katowice, ok. 1960.

(Lit.: B. Banaś „Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach”, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2015, s. 151, il. 51).

350 zł

69. PUCHAR Z POKRYWĄ, ok. 1850

szkło białe opalinowe (Alabasterglas), szlifowane, barwne emalie, złocone, wys. 29,5 cm; wieloboczna stopa, tralkowy wieloboczny trzon, czara szlifowana w pionowe fasety, wysklepiona pokrywa z wydatną sześcioboczną sterczyną, czara i pokrywa dekorowane malowanym motywem kwiatów i liści powoju. Stan zachowania: b. dr. wyszczerbienie na pokrywie. Czechy (?), ok. 1850

1 100 zł

70. DZBAN DO WINA EDMOND TETARD

stopa ośmiolistna, lekko wysklepiona, korpus szkło kryształowe, bezbarwne, puklowane i szlifowane, ujęte w ażurowy koszyczek z liści akantu, smukła szyjka w srebrnej oprawie z pokrywą na zawiasie, esowaty ażurowy uchwyt, powierzchnie ze srebra dekorowane reliefowymi motywami kratki, kwiatów i liści;

wys. 32,5 cm, srebro pr. 0,950, francuska cecha po 1838, znak złotnika Edmonda Tetarda (Edmond Tetard /1860-1901/, wybitny francuski złotnik, czynny w Paryżu w latach 1880-1901, w 1889 nagrodzony złotym medalem na Wystawie Światowej w Paryżu. Po śmierci Edmonda firmę przejęli jego trzej synowie), wybitny numer: 24547. Stan zachowania b. dobry. Francja ok. 1890

3 500 zł

71. SECESYJNY NÓŻ DO PAPIERU EUGÈNE LEFEBVRE

kość słoniowa w srebrnej ażurowej oprawie z motywem irysów; dł. 34,5 cm, srebro pr. 0,950, francuska cecha po 1838, punca złotnika Eugène'a Lefebvre'a (czynny w Paryżu w latach 1896 – 1910). Stan zachowania b. dobry.

Paryż, ok. 1900

1 100 zł

72. SREBRNA CUKIERNICA WIEDEŃ 1844

prostokątny gładki korpus o wklęsłych ściankach, otwór na kluczyk osadzony w plakietce kartuszej z reliefowym motywem roślinnym, pod plakietką grawerowany monogram J.T., lekko wysklepiona pokrywa na zawiasie; wym.: 7,5 x 13 x 9 cm, waga 427 g, srebro pr. 13, cecha austriacka z datą 1844, urząd probierczy w Wiedniu, monogram złotnika: C S.

Stan zachowani: brak kluczyka.

3 500 zł

73. Zygmunt BRACHMAŃSKI (ur. 1936)

„Kobieta”, ok. 1980

brąz, granit, wys. 36,5 cm,

sygn. monogramem wiązonym: ZB

Rzeźba ze zbiorów rodziny artysty.

5 600 zł

Rzeźbiarz i medalier związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1953-1959 kształcił się w krakowskiej ASP uzyskując w 1959 dyplom u prof. J. Bandury. Jest autorem pomników, m. in. Wojciecha Korfańtego w Katowicach, pomnika Harcerzy Września w Katowicach, statuetki Śląskiego Wawrzynu Literackiego, Lauru Konrada - Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej „Interpretacje”, rzeźb w Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie. Wykonał kilka pomników Jana Pawła II, projektował i wykonywał pomniki i wystroje wnętrz dla kościołów. 14 grudnia 2007 z rąk Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego odebrał Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

74. Dominique ALONZO (XX w.)

„Młoda dziewczyna”, ok. 1920

brąz złocony, kość słoniowa, wys. 26 cm, sygn. na podstawie: D. Alonzo.

Stan zachowania: pęknięcia kości słoniowej, prawe ramie ze śladami klejenia, lewa stopa pęknięta, złocenie w dobrym stanie.

8 500 zł

Rzeźbiarz francuski urodzony w Paryżu, kształcił się pod kierunkiem Alexandra Falguière'a, wystawiał z Artistes Français w latach 1912 i 1926.

75. Lubomir TOMASZEWSKI (1923-1918)

„Unhurried (Bez pośpiechu)”, 1999

kamień, metal, wym.: 36 x 33 x 26 cm,

sygn. ryta na kamieniu: L. Tomaszewski

Rzeźba pochodzi z amerykańskiego atelier autora, była eksponowana w Międzynarodowym Centrum Kultury, Rynek Główny 25, Kraków na wystawie „Lubomir Tomaszewski. Rzeźby, Obrazy, Design” w 2017 roku. Do rzeźby dołączony jest certyfikat autentyczności podpisany przez autora.

27 000 zł

Rzeźbiarz, kształcił się na Wydziale Rzeźby warszawskiej ASP w latach 1946-1952. Jego współpraca z Zakładem Ceramiki i Szkła Instytutu Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie zaowocowała licznymi projektami porcelanowej rzeźby kameralnej. Artysta wykonał około 34 wzorów, oraz oryginalne serwisy do kawy „Ina” i „Dorota”. W 1966 wyemigrował do USA, gdzie uczył na Uniwersytecie w Bridgeport (Connecticut). Był teoretykiem sztuki, założycielem międzynarodowej grupy artystycznej „Emocjoniści”.